

Neplač, neplač, galanečko, nenaříkaj oň,
vychoval sem dvě labutě, poplynú ti proň.

Jedna praví: Nepoplynu, neumím plynút,

druhá praví: Já poplynu, bych měla zhnýt.

Labuť plyne; vínek tone až na samé dno;
těžko je jí ho dosáhat, dyž je neskoro.

489. NEPASENÍ

899.

Ž. P. r. II. 70

Šva-rné dě-vče hu-sy pá - slo, šva-rné dě-vče hu - sy pá - slo, vy - ší - va - ný šá - tek na - šlo.

[: Švarné děvče husy páslo, :]
vyšívavý šátek našlo.¹⁾

Pase je on na dolině,
v drobné trávě, jetelině.

Žerte, koně, jatelinku,
já miluju tu děvčinku.

Když ho našlo, ohlídá se,
kde syneček koně pase.

»Paste se vy nebo spěte,
já miluju švarné dítě.«²⁾

¹⁾ pateraké šaty našlo.

²⁾ Žerte, koně, lebo ležte,
já miluju švarné děvče.

Žerte, koně, žerte sečku,
já miluju tu děvečku.

490. NEZNALOST

900.

Z Mikulčic. Zp. I. 143

Ta - kú sem si fra - ji - ren - ku do - stau, jak by mně ju Pan Bůh s ne - be po - suau; ta - ké o - na

če - mné o - či mě - ua, jak by si je vy - ma - uo - vat da - ua.

Takú sem si frajireнку dostau,
jak by mně ju Pan Bůh s nebe posuau;
také ona černé oči měua,
jak by si je vymauovat daua.

Sedu sem s ňú v síni na stoličku,
pytau sem ju červenú růžičku:
A kde bych já tu růžičku vzaua,
dyž sem ešče růží netrhaua?

Došeu sem k ní, na uavici spaua,
bozkau sem ju, aby hore staua,
bozkau sem ju na obě dvě líčka:
Stávaj hore, sivá houbička.

Mnoho sem já frajirů mívaua,
žádnému sem růže nedávaua;
ani tebe, můj šohajku, nedám,
protože ta dozajista neznám.¹⁾

¹⁾ U Březové:

Co bys přišjol přes sedom razy k nám.
Jak ta budu, můj synečku, znáti,

tepruv budu s tebu sedávati,
s tebu, s tebu, můj synečku, s tebu,
pod tú našú javorová stěnu!

901. Jiné čtení

Jahoda, jahoda,
jahodový lístek,
málo som rozdala
synečkovi kystek.

Málo som rozdala,
ešče méně rozdám.
A já ta, synečku,
ani dobre neznám.